

Gdańsk, dnia 6 października 2017 roku

Sygn. akt D 26/2017

POSTANOWIENIE

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny
Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku

w składzie:

Przewodniczący : Anna Bogdanis

Członkowie : Bożena Micewicz

Władysław Leszczyński

z udziałem protokolanta : Dominiki Wesołowskiej

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 6 października 2017 r. w Gdańsku sprawy z odwołania [REDAKTED] [REDAKTED] od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy OIRP w Gdańsku z dnia 23 maja 2017 r. o umorzeniu dochodzenia, na podstawie art. 437§ 1 kpk w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz.U. 2016 poz. 233 ze zm.),

postanawia

- 1) uchylić postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy OIRP w Gdańsku o umorzeniu dochodzenia z dnia 23 maja 2017 r. i przekazać sprawę Rzecznikowi Dyscyplinarnemu do dalszego prowadzenia,
- 2) kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w Gdańsku.

Przewodniczący składu

[REDAKTED]
.....

Członkowie składu

[REDAKTED]
.....
[REDAKTED]
.....

Uzasadnienie

W dniu 22 września 2016 roku do Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku przekazana została przez Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych pismo Panów [REDAKTED] i [REDAKTED] na postępowanie radcy prawnego [REDAKTED] z Kancelarii Adwokackiej [REDAKTED] w stosunku do Pani [REDAKTED].

Skarżący zarzucali radcy prawnemu, że „(...) wielokrotnie, celowo i z pełną premedytacją, jako pełnomocnik sp. [REDAKTED] w sporze przeciwko [REDAKTED] podawał nieprawdę we wniosku o zabezpieczenie dowodu z dnia 12.06.2015 r. kierowanym do SR w [REDAKTED] (...)” składając jednocześnie kserokopie pism i dowodów w sprawie zawisłej przed Sądem (k. 1-18 akt Rzecznika).

Rzecznik w dniu 30 listopada 2016 roku wystosował pismo do Pani [REDAKTED] z zapytaniem, czy popiera Skargę Panów [REDAKTED] i [REDAKTED] pod rygorem odmowy wszczęcia postępowania (k.20). W odpowiedzi [REDAKTED] – pismem, z dnia 9 stycznia 2017 roku oświadczyła, że w pełni popiera skargę, jak również przychyliła się do argumentacji w niej zawartej. Skarżąca nadto stwierdziła w niniejszym piśmie, „(...) *Za żenujące należy znać, iż radca prawny (...) przedstawia Sądom opis stanu sprawy zaczerpując wiedzę z donosów składanych przez konkurencję [REDAKTED] zamiast z pism urzędowych. Za groteskową natomiast należy uznać sytuację kiedy w pismach kierowanych do Sądu radca prawny (...) posługuje się nomenklaturą in extenso cytowaną z donosów*”. (k.21). W cytowanym piśmie Skarżąca wniosła o wszczęcie postępowania w sprawie radcy prawnego [REDAKTED] oraz o wyciągnięcie wobec niego konsekwencji.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Postanowieniem z dnia 17 lutego 2017 roku wszczął dochodzenie o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (t.j. Dz. U. z 2010 r. nr 10, poz. 65, z późniejszymi zmianami). Z uzasadnienia tegoż Postanowienia wynika, że Zastępca Rzecznika uznał, iż samo wskazanie na możliwość nieetycznego działania radcy prawnego stanowi podstawę do wydania tegoż Postanowienia.(k.40)

W tym samym dniu skarga została przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego przekazania radcy prawnemu [REDAKTED] celem zapoznania się i ustosunkowania w terminie 14 dni od daty otrzymania pisma (k. 30) Radca prawny [REDAKTED] w piśmie z dnia 27 lutego 2017 roku złożył obszernie wyjaśnienia oświadczając, że zarzuty przeciwko niemu są całkowicie chybione. (k.31-33).

W trakcie postępowania, w dniu 6 marca 2017 roku do Rzecznika Dyscyplinarnego wpłynęło wspólnie pismo Skarżącej, [REDAKTED] i [REDAKTED] zawierające kserokopie dokumentów takie jak zawiadomienia o wszczęciu dochodzeń i śledztwa. W dniu 29 maja 2017 roku wpłynęło pismo Skarżącej również zawierające liczne kserokopie dokumentów w postaci pism protokołów itd. (k. 41-49)

[REDAKTED]

[REDAKTED]

[REDAKTED]

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego po przeprowadzeniu dochodzenia podjętego na skutek skargi Pani ██████████ w sprawie o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (t.j. Dz. U. z 2010 r. nr 10, poz. 65, z późniejszymi zmianami – zwana dalej ustawą o radcach prawnych)) na podstawie art. 17§ 1pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych Postanowieniem (Sygn. ██████████ z dnia 23 maja 2017 roku umorzył dochodzenie. (k.51-54).

Na wymienione wyżej postanowienie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku, Skarżąca w przepisany terminie, złożyła zażalenie wnosząc o jego uchylenie i o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Zaskarżonemu Postanowieniu Skarżąca zarzuciła brak dokładnego zbadania sprawy naruszenia etyki przez radcę prawnego ██████████ w szczególności brak analizy całościowego zachowania prawnika ██████████ reprezentującego ██████████ sp. z o.o. w sporze ze Skarżącą nie tylko w postępowaniu ██████████ przed Sądem Rejonowym w ██████████ ale także w innych postępowaniach cywilnych oraz karnych. Brak odniesienia się do pisma Skarżącej z dnia 4 maja 2017 roku w jakim między innymi wskazała ona dowód na nieetyczne postępowanie radcy prawnego – bowiem złożył on „ do organów ścigania zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa polegające na podrobieniu podpisu osoby upoważnionej z ramienia ██████████ (...)” (k.59). Brak odniesienia się do pisma Skarżącej oraz ██████████ i ██████████ z dnia 02.03.2017 roku „ (...) w jakim zawarto wnioski dowodowe oraz wniosek o bieżące informowanie przez Rzecznika Dyscyplinarnego o przebiegu postępowania, co zostało całkowicie zignorowane (...) a jego działanie ograniczyło się jedynie do poinformowania o wszczęciu dochodzenia oraz wydania postanowienia o umorzeniu dochodzenia.”

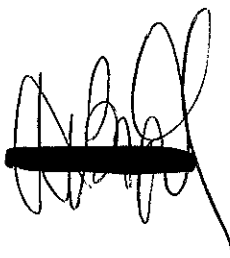
Nadto Skarżąca zarzuciła brak informowania Skarżącej o czynnościach dokonywanych w ramach przeprowadzonego przez Rzecznika postępowania oraz brak przeprowadzenia dowodów z załączonej przez Skarżącą dokumentacji.

Na rozprawie przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym w Gdańsku odbytym w dniu 6 października 2017 roku po zreferowaniu sprawy pełnomocnik Skarżącej adwokat ██████████ zgłosił zarzut nie zastosowania przez Rzecznika Dyscyplinarnego przepisu art. 325 kk bowiem zgodnie z dyspozycją tego przepisu – w przypadku wszczęcia dochodzenia - bezwzględny obowiązek Rzecznika Dyscyplinarnego było przesłuchanie ██████████ – jako osoby pokrzywdzonej. Rzecznik przesłuchania takiego nie przeprowadził.

Sąd zważył co następuje:

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału Okręgowy Sad Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku uznał, że zażalenie skarżącej zasługuje na uwzględnienie.

W związku z powyższym Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców uchylił Postanowienie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 23 maja 2017 roku (sygn. ██████████) o umorzeniu dochodzenia. (k.51-54) i przekazał sprawę Rzecznikowi Dyscyplinarnemu do dalszego prowadzenia.

Z akt sprawy wynika, że wydanie przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku Postanowienie z dnia 23 maja 2017 roku (sygn. [REDAKCYJNE]) o umorzeniu dochodzenia nastąpiło na podstawie otrzymanej przez Zastępcę Rzecznika od stron postępowania korespondencji.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego po otrzymaniu pisma Panów [REDAKCYJNE] i [REDAKCYJNE] [REDAKCYJNE] przekazanego przez Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego oraz uzyskaniu potwierdzenia od Pani [REDAKCYJNE] [REDAKCYJNE], że popiera skargę:

- wydał Postanowienia z dnia 17 lutego 2017 roku o wszczęciu dochodzenie o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (t.j. Dz. U. z 2010 r. nr 10, poz. 65, z późniejszymi zmianami).

- w tym samym dniu (17 lutego 2017 roku) przekazał radcy prawnemu Skargę oraz posiadaną inną korespondencję z załącznikami Skarżącej i Panów [REDAKCYJNE] [REDAKCYJNE] i [REDAKCYJNE] [REDAKCYJNE] w sprawie, z zobowiązaniem do złożenia wyjaśnień.

Po otrzymaniu pisemnych wyjaśnień od radcy prawnego Zastępca Rzecznika zakończył postępowanie i wydał zaskarżone Postanowienie o umorzeniu postępowania, gdy tymczasem zgodnie z przepisem art. 325 h k.p.k.: „*Dochodzenie można ograniczyć do ustalenia, czy zachodzą wystarczające podstawy do wniesienia aktu oskarżenia lub innego zakończenia postępowania. Należy jednak dokonać czynności przewidzianych w art. 321 § 1 – 5 oraz w art. 325g § 2 przesłuchać podejrzanego i pokrzywdzonego oraz przeprowadzić i utrwalić w protokołach czynności, których nie będzie można powtórzyć. Utrwalenie innych czynności dowodowych następuje w formie protokołu ograniczonego do zapisu najbardziej istotnych oświadczeń osób biorących udział w czynności; przepisu art. 148 § 2 zdanie pierwsze nie stosuje się*”

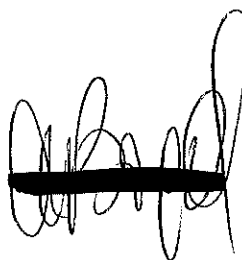
Sąd w niniejszym składzie w pełni aprobuje stanowisko reprezentowane w licznych opracowaniach, iż uproszczenia proceduralno dowodowe postępowania prowadzonego w formie dochodzenia nie mogą naruszać norm o charakterze gwarancyjnym.

Z tego właśnie powodu ustawodawca zdecydował, iż obowiązkowym jest nawet w postępowaniu uproszczonym przeprowadzenie

- przedstawienia zarzutów a w razie konieczności ich zmiany – art.325g § 2 k.p.k.,
- zaznajomienia podejrzanego z materiałami dochodzenia, w przypadku złożenia stosownego wniosku,
- dokonanie czynności przewidzianych w art. 321 § 1 – 5 oraz w art. 325g § 2 przesłuchania podejrzanego i pokrzywdzonego oraz przeprowadzenia i utrwalenia w protokołach czynności, których nie będzie można powtórzyć.

Niewątpliwie czynności wyżej wymienione są zapisami gwarancyjnymi i to zarówno dla podejrzanego jak i pokrzywdzonego.

Wobec powyższego Sąd uznał, że Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku naruszył dyspozycję art. 325 h zd. 2 k.p.k w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych poprzez jej niezastosowanie polegającą na nieprzesłuchaniu zarówno pokrzywdzonej (skarżącej) Pani [REDAKCYJNE] [REDAKCYJNE] jak i radcy prawnego Pana [REDAKCYJNE] [REDAKCYJNE].

Nadto – co wynika z akt - radca prawny nie został powiadomiony o treści pisma Skarżącej i Panów [REDACTED] i [REDACTED] z dnia 2 marca 2017 roku (data wpływu do OIRP – 6. marca 2017 roku). Stąd nie mógł się do niego ustosunkować Pismo Skarżącej z dnia 24 maja 2017 roku (data wpływu do OIRP 29 maja 2017 roku) nastąpiło już po wydaniu zaskarżonego Postanowienia.

W tym stanie rzeczy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Gdańsku uchylił zaskarżone Postanowienie, wskazując jednocześnie na konieczności uzupełnienia dochodzenia przez Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku przynajmniej o czynności których przeprowadzenia wymaga przepis art. 325 h k.p.k

Od niniejszego postanowienia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku nie przysługuje środek odwoławczy (art. 426 § 1 k.p.k. w związku z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych..

